

Lepe knjižne nagrade!

Vsakdo, ki kupi iz Cirilove knjižnice Karl Maya in druge knjige, dobi za vsakih polnih 50 din kupon s številko, s katero se udeleži nagradnega zrebanja z dobitki po vrednosti 2000, 1000, 500 din in drugimi mnogimi nagradami! Pišite takoj po seznam naših knjig in načrt nagradnega zrebanja!

**TISKARNA SV. CIRILA
MARIBOR - PTUJ - TRBOVLJE**

desk. škoda znaša okrog 35.000 din, zavarovano pa ni bilo.

Nenadoma je pričelo goreti v Briencevcih pri posestniku Slani. Zgorel je skedenj, nekaj sena in slame. Na kraj požara so prihiteli gasilci, ki so ogenj omejili.

V Ivanovcih v Prekmurju je nočni ogenj uničil posestnika in mizarju Josipu Ficku gospodarsko postopje. Pogorelec je oškodovan za 40.000 din. Škoda je tem bolj občutna, ker Ficko ni bil zavarovan. Gasilci so obvarovali hišo.

Vlomilci odnesli kelih in monštranco. V župno cerkev v Sp. Sv. Kungoti pri Mariboru je bilo vlomljeno in so vlomilci odnesli kelih in monštranco. Obe cerkveni posodi sta bili iz srebra ter pozlačeni. Škoda je za 9000 din.

Opljenjena vila. V Morju pri Framu ima Marija Frangés iz Maribora vinograd in vilo. Vilo so opljenili vlomilci in so odnesli vse posteljnino in perilo.

40.000 din odnešenih. V Slov. Bistrici je bilo vlomljeno v prostore glavne tobačne zaloge in ukradenih iz blagajne 40.000 din.

Tatvina 5000 dinarjev. Iz zaklenjene sobe veleposestnika Luhna v Liscah pri Celju je bilo ukradeno 5000 din. Denar je vzela služkinja za bala.

Evropsko izložbeno okno. Neznani tatovi so ponoči s sekuro odprli izložbeno okno trvdke Klemenčič v Ptuj. Odnesli so raznega blaga v vrednosti 6000 din.

Divji lovec se je obstrešil. Pred dnevi je neki 22 letni fant po budinskih gozdovih v Prekmurju prežal na divjačino. Ker je bilo precej hladno, je obesil puško preko leve roke tako, da je bila cev usmerjena v tla. Pri hoji se mu je pa puška sprožila in strel ga je zadel v levo peto ter mu jo zmrcvaril. Sedaj se nahaja v soboški bolnišnici in je nevarnost, da bo ob levo nogo.

Obsojen zakonski par. Okrožno sodišče v Mariboru je obsodilo zakonski par: 52 letnega Jurija in 41 letno Ano Draškič iz Jiršovcev, župnija Sv. Urban pri Ptuj. Po obtožnici sta imenovana ob priliki dela v vinogradu po predhodnem prepiru

s sosedo ubila svojega sosedu A. Maleka. Krivda žene Ane je bila pri tem večja, ker je ona tolkla sosedu z motiko, mož ga je pa samo držal. Zato je bila obsojena na 6 let in 6 mesecev robije ter trajno izgubo častnih pravic, mož pa samo na 4 leta in 3 mesece robije ter na 4 leta izgube častnih pravic.

Po svetu

Evropi pretijo v tej zimi kužne bolezni — tako napovedujejo zdravniki v Ameriki. Razlog je v tem, ker morajo ljudje radi vojnih razmer stanovati nagnjeni in natrpani v ozkih prostorih. Takšni prostori so tamkaj, kjer prebivajo vojni ujetniki, ki jih je prav mnogo, in tamkaj, kjer stanujejo begunci, ki se še niso mogli vrniti ali se nočejo vrniti v svoje domače kraje. Pa tudi v tem je vzrok, ker morajo ljudje iz strahu pred napadi letal prebiti precejšnji del časa v podzemskih zakloniščih, v katerih je v zdravstvenem oziru slabo preskrbljeno. V njih so nagnjeni zdravi ljudje poleg bolnih, kar razširjanje bolezni samo pospešuje. Razširjanje bolezni bo v takih razmerah težko preprečiti ali ustaviti.

Ljudsko gibanje in število duhovnikov. Ljudsko gibanje (število rojstev in smrtnih

primerov) vpliva odločilno na duhovniški naraščaj. Čim večji je rojstveni odstotek proti odstotku smrtnih primerov, tem večje je v normalnih razmerah število duhovniškega naraščaja. Kot primer bomo navedli Irsko. Nedavno objavljeni rezultati ljudskega štetja dokazujejo, da se je število prebivalstva zmanjšalo od zadnjega štetja za 1%. Število katoličanov se je povečalo za 0,8%, število pripadnikov drugih veroizpovedi pa je nazadovalo za 11,9%. Pripomniti je treba, da se iz Irske izseli v druge države (zlasti v Ameriko) vsako leto 20.000—25.000 katoličanov, protestantje pa se skoro nič ne izseljujejo. Vprašanje ljudskega gibanja je predmet velike skrbi ne samo države, marveč tudi Cerkve. Saj je z nazadovanjem števila prebivalcev v tesni zvezi vprašanje duhovniškega naraščaja. Več ko sto let je Irsko radi preobilja duhovniških poklicev oskrbovala z duhovniki ne samo domačo zemljo, marveč tudi dele Zedinjenih držav in Kanade v Ameriki ter dele Avstralije. Danes pa je v tej važni zadevi opažati veliko nazadovanje. Kakor drugod, se tudi na Irskem duhovniški naraščaj rekrutira glavno iz vaških krajev. Konferenca irskih škofov se je nedavno pečala z vprašanjem, kako vzbuditi med ljudstvom in med mladino zanimanje za duhovniške poklice.

Zagonetno zadržanje Rusije

Hiša slovanske majke

Sodobno zadržanje Rusije je marsikomu nerazumljivo. Kakšne namene ima Rusija? Kdor sodi s slovanskega stališča, ji nakazuje seveda pota, ki naj bi vodila v skupno slovansko korist. Njena ogromna moč, ki bi mogla nuditi edina zatekališče vseh Slovanov, je edino upanje vsakega pravega Slovana. Koliko je onim, ki zdaj vodijo usodo Rusije, za slovanstvo, tega točno seveda nihče ne ve. Postoji pa še eno dejstvo, namreč, da politične koristi onih, ki točasno narekujejo usodo Rusije, so hudo istovetni s koristmi ruske moči v bodočnosti. Na tej črti je zmaga voditeljev sodobne Rusije koristna slovanstvu v toliko, kolikor ohranja slovanska ozemlja. Za enkrat mora biti Slovanom glavno, da ostane hiša slovanske majke nedotaknjena in da ostane majka velika in močna. Krajevne rane si bo lahko zdravila pozneje. Če bi pa padla hiša, bi padlo vse — tudi vsako slovansko upanje. Čas spreminja razmere in ljudi. Jutri znajo v Moskvi sedeti drugi ljudje, in vsaj upajmo, da bodo, ki trkanja na materna vrata ne bodo prezirali. Za enkrat moremo imeti le upanje, ampak dokler je upanje, je vedno mogoče še

kaj drugega; kdor je pa brez upanja, nima ničesar.

Iskrenih prijateljev Rusija nima

S praktičnega stališča je bilo sodbni Rusiji zelo težko določiti, kam naj stopi, na katero stran. Razen angleškega imperija je Rusija največja dežela na svetu, pa je bila vedno zamrežena in potiskana proti sibirskemu kotu. Anglija se je bala Rusije na Daljnem vzhodu in v Evropi. Vse je storila, da jo je neprestano zamreževala. Na drugi strani Nemci, ki se že stoletja zajedajo v ogromno slovansko telo in so kakor zmaj trgali kos za kosom od slovanskega telesa — ali naj zaupajo tem? Pravih, iskrenih prijateljev nikjer! Ali se spominjate, kako je ves zapad podpiral rumenega Japoneca pred malo manj kakor 40 leti? V rusko-japonski vojni na Daljnem vzhodu? Ne Japonec, ampak pomoč Anglije, Francije in menda celo Amerike je takrat zmagala nad Rusijo. Rusi so se dali še enkrat potegniti zvitim zapadnjakom, in to v zadnji svetovni vojni. Kaj so jim dali za plačilo? Zamrežili so jih na novo na vseh koncih in krajih. In če so sedaj Moskoviči sklenili drugače, namreč, da ne bodo za druge nosili na prodaj svoje

z nenavadnim glasom. Pri delu nam je pomagalo vse služabništvo. Nekatere služkinje so trdile, da so v glasu razločile človeški krik. To se nam je zdelo neverjetno.

Ker se v naslednjih urah ni zgodilo nič nenavadnega, smo si skušali spomin na dogodek izbiti iz glave. To se nam seveda ni posrečilo, ker so nam misli nehote uhajale ne samo na ta, temveč tudi na prvi primer.

Pri večerji smo bili precej molčeči. Zlasti kontesa Judita je bila pobita. Iz njenih oči je odsevala tiha groza.

»Judita, kaj ti je?« je zaskrbljeno vprašala mati.

»Ali se ti je kaj primerilo?«

»Nič,« je odvrnila hči. »A vedno mi je pred očmi prvi dogodek, ko nas je nenavaden glas tako prestrašil. Naslednji dan je umrl brat Mihael. Ne morem se otresti misli, da bomo jutri spet imeli mrliča v družini...«

»Ljubi otrok, molči!« je pretresljivo kriknila grofica.

»Kako moreš kaj takega misliti?!«

Grof Aleksander je vstal, stopil k Juditi in jo pritisnil k sebi. Nežno je dejal:

»Ljuba Judita, ti vidiš strahove! Mihaelova smrt gotovo ni bila v zvezi s tistim glasom. Je pač slučaj nanesel tako, da je moral Mihael kmalu po tistem dogodku umreti.«

Judita je odločno odkimala.

O stvari nismo dalje govorili, toda Juditine besede so povzročile v naših srcih strah, ki ga čuti človek pred silami, proti katerim si ne more pomagati.

Dolgo smo ostali zbrani, kakor da bi se bali samote. Ko smo se naposled poslovlili, sem se z neko zaskrbljenostjo podal k počitku.

Okrog dveh po polnoči me je zbudilo naglo tekanje po hodniku. Iz tega sem sklepal, da se je spet moralo zgoditi nekaj nenavadnega. Skočil sem iz postelje in se hitro oblekel.

Ravno sem hotel potrkatii na vrata gospodarjeve sobe, da bi povprašal po vzroku nočnega nemira, ko sem zaslišal za vrati živahen dvogovor. Ker se je v pogovoru omenjalo moje ime, sem prisluhnil.

Govorila sta oče in grof Herman.

»Ne morem se rešiti sumnje,« je dejal Herman, »da je tvoj prijatelj v zvezi s temi dogodki. Le pomisli, da se je prva nesreča zgodila kmalu po njegovem prihodu.«

»Tako ne smeš govoriti!« je resno odvrnil grof Aleksander. »On je vendar moj najboljši prijatelj in poštenjak, ki v svetu uživa velik ugled.«

»To je vse mogoče,« je odgovoril sin, »in si nič ne želim bolj, kakor to, da bi se varal, toda dogodkov ne moreš zanikati.«

»Toda pomisli,« se je spet oglasil oče, »kak namen bi on imel s temi groznimi dejanji? Midva sva se le slučajno spoznala in se mi ni vsiljeval... Sicer pa je zanimivo. Ko sem ga vprašal, ali bi hotel to poletje pri nas prebiti, je takoj pritrđil.«

G. P. Smith, ki je bil po vsej Ameriki dobro znan zaradi tega, ker je bil neverjetno podoben predsedniku Rooseveltu. Zaradi te podobnosti je imel Smith več sitnosti kakor ugodnosti. Često so ga vabili na različne pojedine ter ga slovesno vodili skozi mesto, preden jim je utegnil pojasniti njihovo zmoto. Več kakor 12 krat je bil aretiran kot slepar ter je bil izpuščen šele na osebno posredovanje predsednika Roosevelta. Smith je bolehal za isto boleznijo, ki jo je nekoč imel tudi predsednik Roosevelt.

Koliko Igel ima smreka? Neki ameriški botanik je izračunal, da ima bukev s premerom 75 cm 120.000 listov. Iglavec iste debeline pa ima okrog 24 milijonov igel.

kože — kdo jim naj zameri? Lahko je, da se bo borba radi tega končala v škodo Rusije, ker računi zlasti v vojnah čestokrat izpadejo drugače, kakor se računa. So pa v Moskvi toliko brihtni, da ne pričakujejo ne od Angležev

in ne od Nemcev nobene koristi. Za enkrat je iz ruskega stališča morda tako kar prav. Kaj pa prinese bodočnost, je pa kočljivo računati, ker za kulisami je marsikaj skritega, kar se od zunaj ne vidi.

Kratke tedenske novice

Romunska vlada je podpržavila petrolejsko industrijo v Romuniji. Država je zasegla vse pomorske in rečne ladje, katerih lastniki so bili Judje.

Romunsko uradno poročilo pravi, da gorijo nekateri petrolejski vreli v Romuniji, vendar da se je posrečilo po velikem naporu požar omejiti. Vzrok požara ni znan.

General Antonescu, diktator Romunije, je prevzel vodstvo vseh romunskih bojovniških organizacij.

Novi šef italijanskega generalnega štaba general Cavallero, ki velja za zastopnika »bliskovite vojne«, se bo sestal v najkrajšem času z vrhovnim poveljnikom nemške vojske maršalom Keitelom.

Grki so zasedli doslej eno tretjino Albanije s 300.000 prebivalci.

Pri Turinu v gornji Italiji je padlo 7. decembra vojaško letalo na tla. Ubili so se vsi potniki, ki so bili člani v komisiji za premirje Italije s Francijo. Med smrtnimi žrtvami sta dva italijanska generala.

Znani maršal in guverner italijanske afriške kolonije Libije Graziani je sam izjavil, da odstopi s odgovornega položaja. Mussolini Grazianijeve ostavke ni sprejel.

Angleži so začeli v severni Afriki z ofenzivo. Prvo uradno poročilo pravi, da so ujeli štiri tisoč Italijanov, med temi tudi enega generala, poveljnik (neki general) oaze, katero so Angleži takoj prvi dan zasedli, pa je padel. Angleži nastopajo z vojno mornarico, letalstvom in motoriziranimi četami.

Nemška delovna organizacija je dogradila v štirih mesecih pod vodstvom dr. Tota veliko obrambno črto vzdolž vse obale od Nizozemske do Biskajskega zaliva. Linija je obrambnega značaja in bi naj onemogočila angleški vdor v Evropo.

V noči na 9. december so izvršila nemška letala doslej najstrašnejši napad na London. Na mesto je bilo vrženih 700.000 kg rušilnih in zažigalnih bomb.

Angleži so v eni zadnjih noči strahovito bombardirali Düsseldorf, kjer je industrija močno razvita. Poleg tega so prav tako bombardirali nemška oporišča v zasedeni Franciji in Holandiji.

Francoski maršal in predsednik vlade Petain je odklonil nemško naročilo za izgradnjo 2000 letal, s čimer bi naj bila zmanjšana brezposejnost v Franciji.

Delovanje podpredsednika francoske vlade Plerava Lava la se zdi Nemcem prepočasno, maršalu in predsedniku francoske vlade Petainu pa prehitro, zato Laval po poročilih ne bo dolgo v francoski vladi.

V francoske šole je zopet uveden verški pouk, ki je bil vržen poslednjič iz šol v Franciji leta 1923.

Vojaška letala, ki se sedaj proizvajajo v Združenih državah Severne Amerike, so najboljša izmed vseh, ki jih izdelujejo kjer koli na svetu.

Ameriške ladjedelnice so tako povečale svoj program za gradnjo ladij, da izdelajo vsakih 12 dni novo trgovsko ladjo.

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Uglednega in splošno znanega posestnika je pokosila smrt. V Podvincih pri Ptujju je v starosti 70 let umrl Vid Petrovič, ugledni in splošno znani posestnik. Blagopokojni je bil vsa leta naročnik našega lista. Svoje otroke je lepo preskrbel ter vzgojil v pravem krščanskem duhu. Sin Tomo je uradnik na okrožnem sodišču v Mariboru, drugi Jakob je gospodar na domačiji, hčerka pa je na posesti v mariborski okolici. Njegovo splošno priljubljenost je dokazala velika udeležba pri pogrebu. Dobremu Vidu bodi Vsemogočni večni plačnik, žalujočim preostalim naše sožalje!

Smrtni primeri pri Sv. Barbari v Halozah. V preteklem tednu je umrl v Pohorju viničarski sin Mihael Bezjak kot žrtev jetike, in nek otrok. V daljnem Bitolju je na grško-jugoslovanski meji umrl kot granicar Stanko Dernikovič. Postal je žrtev malarije. Pokopan je bil z vojaškimi častmi v prerani grob, katerega ne bodo mogli obiskati žalujoči starši radi oddaljenosti. V tem tednu je bil tudi pokopan nek otrok iz Okiča, ki so ga šolski otroci tako zdelali, da je na posledicah umrl. Umrl je tudi Stefan Mlakar iz Okiča, naš naročnik in bivši viničar. — Vsem rajnim naj sveti večna luč, žalujočim pa naše sožalje!

Smrt izkušnega posestnika. Na martinovo, 11. novembra, so se pri Sv. Juriju ob Ščavnici zjutraj oglašili zvonovi in javili, da je mirno zaspal v Gospodu za svoj god in v 75. letu starosti posestnik Martin Divjak iz Rožičkega vrha 87. Bil je dolgoleten naročnik »Slov. gospodarja«. Razne izkušnje so ga doletele v njegovem življenju, a vendar je ostal trden na svojem mestu. Bil je marljiv in delaven do zadnjega. Ni slutil, da bo v par dneh umrl zadet od kapi. Na zadnji poti so ga spremljali številni sosede, prijatelji in znanci. Rajni naj počiva v miru! Žalujočim naše sožalje!

Smrt pretrgala nit življenja vzorni deklic. Dne 29. novembra je v Turnišču v Prekmurju po daljši bolezni zaradi jetike umrla šolarica Barica Karika, edina hčerka uglednega mizarke-

ga mojstra. Kljub prizadevanju očeta, ki se je na vso moč trudil, da bi njegova ljubljena, ki je bila že več let brez matere, dobila nazaj ljubo zdravje, se mu to ni posrečilo ter je v starosti 14 let morala iti v prerani grob za svojo materjo, ki je umrla za isto boleznijo. Naj v miru počiva, a užaloženim ostalim naše sožalje!

Skrbna krščanska mati umrla. Dne 24. novembra je v Nedelici v Prekmurju po daljši bolezni umrla skrbna katoliška mati Klara Lebar, ki je v kljub vsej skromnosti in trdoti življenja dočakala to vesele, da je njen sin Stefan na pravni fakulteti v Ljubljani diplomiral. Pogreba se je udeležilo lepo število ljudi. Bog ji daj nebesa, a domačim naše sožalje!

Mlada mati umrla. Iz Zabukovce-Griže poročajo: Smrt kosi in ne izbira. V Zabukovci nas je 25. novembra za vedno zapustila mlada krščanska gospodinja Marija Dolinar v 36. letu starosti. Po hudi operaciji, ki jo je morala prestati spomladi, in kljub vestni zdravniški negi ji ni bilo pomoči, da je morala v prerani grob. Pokojna je bila vzorna družica svojemu možu in skrbna mamica dveh malih sinčkov, ki z očetom neotolažljivo plačejo zanjo. Kako je bila priljubljena pri vseh ljudeh, je pokazal njen lepi pogreb in veliko število ljudi, ki so prihiteli od blizu in daleč, da so jo spremili na zadnji poti. Pogreba so se udeležili trije gg. duhovniki, šolska mladina in gasilska četa Zabukovca-Griže. Bodi rajni zemljica lahka, a žalujočim naše sožalje!

Ugledna in skrbna gospodinja umrla. Iz Zavedenj poročajo: Dne 30. novembra smo pokopali Marijo Potočnik, p. d. Slivnik, ki je umrla v 70. letu starosti, zadeta od kapi. Bila je ugledna in skrbna gospodinja, ki je po rani smrti svojega moža 33 let vodila veliko kmetijo, jo privedla do blagostanja in dobro oskrbela svoje otroke. Kljub kraški burji, ki je s snegom razsajala tisti dan, so se v obilnem številu udeležili pogreba sorodniki in znanci od blizu in daleč. Počivaj v miru, skrbna gospodinja in ljubeča mati! — Preostalim naše sožalje!

Važno pomorsko oporišče v Sredozemskem morju

Malta je menjavala gospodarje

O otočju Malta v Sredozemskem morju je veljalo že v starodavnih časih pravilo: Kdor ima Malto, ima Sredozemsko morje. Ta rek je bil pravilen, ko so imeli otok v oblasti Feni-

čani, Grki, Kartazani, Rimljani, krščanski Bizanc in mohamedanski Carigrad skozi 2000 let drug za drugim. Države so se vrstile kot gospodarice in malokdaj je kdo vprašal Maltežane, ali bi bili zadovoljni s tem in tem...

Novo sejalnico, zaradi katere pridelava dvakrat toliko žita na isti površini, je izumil kmet Panta Lazič iz Somborja. O tem svojem izumu, ki ga je tudi že dal patentirati v Belgradu, pripoveduje nekako takole: »Že pred tridesetimi leti sem spoznal, da je pri poljedelstvu najvažnejša stvar setev, kajti kakor človek poseje, tako bo tudi žet. Napačno je sejati po vsej njivi. Kmetje ne delajo prav, ko zmečejo po njivah toliko žita. Preveč ga posejejo. Več let sem delal poskuse na ta način, da sem polovico njive posejal po starem načinu, kakor delajo drugi, ostali del njive pa po svoje, namreč v vrste, ki sem jih od strani pognojil. Drugi kmetje pridelajo na istem prostoru 20 do 24 meter-

»No, vidiš!« je odvrnil Herman. »Čim prej ga odslovi, kar jutri zjutraj! Boš videl, da bo Mihaelu sledila Judita, potem pa bomo ostali prišli na vrsto. Med tistim glasom in smrtnimi primeri je na vsak način zveza.«

Nato sem slišal trde korake grofa Aleksandra, ki je hodil po sobi gor in dol. Kaj, če se je tudi v njegovo srce zajedla sumnja glede moje krivde?

Zgrozil sem se. Jaz, ki sem grofa in njegove nadvse cenil, bi naj bil — morilec njegovih otrok!

Neumnost! Toda Hermanove navedbe niso tako prazne. To sem moral priznati.

Sklenil sem, da stopim v sobo in povem, da sem vse slišal in se poslovim.

Potem pa so se vzbudili v meni pomisleki. Moj korak bi potrjeval mojo krivdo, jaz pa sem hotel zadoščenje. Da, zadoščenje!

Sicer pa, kaj se je spet zgodilo? Herman je omenil Judito. Ali se ji je kaj primerilo?

Potrkal sem in vstopil.

Grof Herman je stal sredi sobe. Z obraza mu je odsevala razburjenost. Mene je premeril s sovražnim pogledom. Grof Aleksander je sedel na robu pisalne mize. Njegov obraz je bil blede. Zdelo se mi je, da je bil hladnejši ko običajno in v srcu me je zbadlo ob misli, da je njegovo zaupanje vame omanjano.

»Oprostite, prijatelj, da motim.« sem dejal z negotovim glasom. »Zdi se mi, da je vsa družina budna. Ali se je

zgodila kaka nesreča? Morda kaj takega, kar je kontesa Judita omenila pri večerji?«

»Ona sama!« je z ubitim glasom odgovoril. »Vsa vročična je.«

»Isti pojav ko pri Mihaelu,« je pikro pripomnil Herman. »Morda imate kako pojasnilo za žalostne dogodke, ki se odigravajo v naši hiši?«

Začudeno sem ga pogledal.

»Gospod grof,« sem trdo odgovoril, »če mislite, da gre za kako zločinsko početje, pri preiskavi smete računati na mojo pomoč. Pretresljivi dogodki, ki so se odigrali v gradu, so mene prav tako zadeli ko vas.«

Pričakoval sem, da se bo grof Aleksander oglašil in posredoval med Hermanom in menoj, ker je vedel za napeto razmerje, ki se je pojavilo med nama. Toda molčal je. Poslovil sem se in s trpkostjo v srcu odšel.

Zaspati nisem mogel. Odkar sem zvedel, da so se na kontesi Juditi pokazali isti znaki ko na Mihaelu, sem bil prepričan, da ne gre za gole slučaje, ampak mora biti na delu prefrigan zločinec.

Do zore sem si napenjal možgane. Končno mi je šnila v glavo rešilna misel: Šnips, izvrstni detektiv. On bo pomagal dokazati mojo nedolžnost ter rešiti nesrečno družino skrivnostnega zločinca.

Sklenil sem, da bom takoj govoril z grofom Aleksandrom. Ko sem stonil iz sobe, sem zvedel žalostno vest, da je kontesa Judita — umrla...